

CZU: 616.6-085

PARTICULARITĂȚILE TRATAMENTULUI PACIENȚILOR CU INFECȚII ALE TRACTULUI URINAR

Elena BODRUG*, Ana-Elena CONICA

*Catedra de farmacologie și farmacie clinică
Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”
din Republica Moldova*

Autor corespondent*: elena.bodrug@usmf.md

Conducător științific: Elena BODRUG, dr. șt. med. conf. univ.

Introducere. Infecțiile tractului urinar (ITU) sunt infecții bacteriene comune care reprezintă o problemă gravă de sănătate publică. Acestea sunt adesea cauzate de *Escherichia coli*, *Klebsiella pneumoniae*, *Proteus mirabilis*, *Enterococcus faecalis* și *Staphylococcus*. Dintre acestea, *E. coli* uropatogenă (UPEC) este cel mai frecvent agent cauzal atât în ITU necomplicate, cât și în cele complicate, care cauzează aproximativ 80% din infecții urinare. Riscul individual de infecție depinde de diverși factori, inclusiv vârsta, activitatea sexuală, istoricul familial, comorbiditățile medicale și antecedentele individuale de ITU.

Scopul lucrării. Studiul aspectelor farmacoterapiei contemporane a pacienților cu infecții ale tractului urinar bazate atât pe date științifice, cât și pe datele obținute din fișele de observație.

Materiale și metode. Analiza fișelor de observație a pacienților cu ITU din cadrul IMSP Spitalul Clinic Republican „Timofei Moșneaga”.

Rezultate. În urma analizei datelor obținute din fișele de observație, că cei mai frecvenți factorii de risc pentru ITU recidivante au inclus diabetul zaharat, boala renală cronică, transplantul renal, orice formă de cateterizare a tractului urinar, imobilizarea și vezica neurogenă.

Infecțiile cu E. coli au fost cel mai răspândit organism la pacienții cu episoade de ITU. Deasemenea se observă că un procent destul de ridicat (40,67%) de ITU sunt însoțite de maladiile urogenitale, aceste maladii ar putea servi drept cauză primară a evoluției acestora. Din totalul pacienților cu ITU, 20,33% au constituit-o uretritele, 45,27% le revine cistelor și 34,4 sunt pacienții cu ITU superior. Pacienții au urmat un tratament complex etiopatogenetic cu antibiotice. În cazul pacienților cu uretrite, cele mai indicate au fost chinolonele – levofloxacina și ciprofloxacina; fosfomicina a fost indicată în cazul cistitelor iar pacienților cu ITU superior – ceftriaxona și amoxiclavul.

Concluzii. Pentru a preveni cronicizarea procesului inflamator și a îmbunătăți prognosticul pe termen lung, este necesară o abordare terapeutică individualizată, care să țină cont de particularitățile fiecărui caz în parte. Prin identificarea și tratarea cauzei specifice a inflamației, se urmărește reducerea frecvenței recidivelor și prevenirea complicațiilor infecțiilor tractului urinar.

Cuvinte cheie: infecțiile tractului urinar, pacienți, tratament.